

Vierde Woord ter bemoediging

KONING CHRISTUS DIENSTBAAR VOLGEN

Afgelopen zondag vierden wij de laatste zondag van het kerkelijk jaar. Een soort Oudjaar dus. Wie wilde, kon in 's-Hertogenbosch al oliebollen eten want een oliebollenkraam staat voor de Sint Jan. Met het hoogfeest van Christus Koning hebben wij de kern van ons geloof gevierd. Christus is onze koning. Hij draagt onze goede aarde. Maar ook ons eigen leven rust in zijn hand. Het is goed om stil te staan bij de contouren van het koningschap van onze Heer. Wat betekent het koningschap van Christus voor mijn alledaagse leven?

Koning Christus: dienaar en vredevorst

In onze dagen zijn er nog maar weinig koningen. In democratische landen, als Nederland, hebben aanwezige koningen primair een ceremoniële rol. De koning symboliseert de eenheid van het land en geldt als een verbindende figuur binnen een veelkleurige samenleving. Dat is wel eens anders geweest. Wij kennen allemaal de verhalen over koningen met grote legers. Koningen als mannen die met geweld hun wil opleggen.

In de geschiedenis van Israël zijn er ook koningen. Wij kennen allemaal de namen van Saul, David en Salomo. De Heilige Schrift geeft een vrij realistisch beeld van hen en hun duistere kanten worden niet verzwegen. Zo wordt koning Saul beschreven als jaloers en is koning David een man van overspel en moord. De wijze koning Salomo blijkt ook afgoden te vereren. Israëls koningen falen dus regelmatig. Het zijn herders die als herders tekortschieten.

In de dagen van Jezus is het Heilig Land bezet door de Romeinen. Met veel geweld heeft Rome een groot rijk tot stand gebracht. De Joden hebben hun onafhankelijkheid verloren. Tegen die achtergrond schetst het Nieuwe Testament ons een andere koning. Koning Jezus. Niet als een man van geweld maar als een dienaar, ten einde toe. Jezus wordt als koning voor de rechterstoel van Pilatus gebracht. Maar zijn koningschap is niet van deze wereld. Anders zou Jezus zich niet zonder slag of stoot hebben laten arresteren. Zijn leerlingen zouden dan als soldaten voor hem hebben gevochten. Maar de koninklijke weg die Jezus gaat, is principieel geweldloos. Hij neemt geen leven van anderen maar zal uiteindelijk zijn leven geven. Voor armen en zieken; voor mensen die geen helper hebben en schuld dragen. Hij is een herder die zijn leven geeft voor zijn schapen. Hij realiseert vrede en verzoening.

Solidaire koning

Veel mensen leven in een tijd van pijn en verdriet. Wij denken aan mensen die door het coronavirus een dierbare hebben verloren of zelf ernstig ziek zijn geworden. Maar ook aan mensen die extra eenzaam zijn. Niet weinigen zijn onzeker over de toekomst. Blijft hun baan behouden of zal het bedrijf de crisis overleven? Elders in de wereld lijden tallozen door hongersnood en oorlogsgeweld. Als wij in deze situatie nadenken over het koningschap van Christus moeten wij in de diepte kijken. Juist daar heeft de Heer ons immers opgezocht, in de diepte van het bestaan. Om alles met ons te delen en solidair te zijn in ons verdriet, in onze eenzaamheid en angst, solidair tot in de dood. Als christenen zijn wij geroepen om die solidariteit vandaag zichtbaar te maken.

Wat is de kracht van waaruit Jezus leeft? Vanuit welke bron put Hij? Zijn bron vormt God die Hij vaak aanspreekt als zijn Vader. Het gebed, het voortdurend zoeken van de Vader, geeft Jezus de kracht om zijn koninklijke weg te gaan. Op het kruis bidt Koning Christus: *Vader, in uw handen beveel ik mijn geest*. Zo is Hij teruggekeerd naar zijn Vader.

Daden van humaniteit

Afgelopen zondag klonk in de liturgie een ernstig Evangelie. In Matteüs 25 wordt immers het leven van mensen gewogen. Wij ontmoeten Koning Christus als rechter. En Hij maakt een onderscheid tussen schapen en bokken. De criteria voor het oordeel van de Heer zijn kleine daden van menselijkheid. In het Evangelie gaat het om tekenen van humaniteit. Om het geven van water en brood; om het kleden van naakten; om het bezoeken van zieken en gevangenen en om het opvangen van vreemdelingen. Wij zijn geroepen om in het voetspoor van de Heer te leven. Gods Geest nodigt ons uit tot navolging. Wij zijn geroepen om Christus te volgen op de koninklijke weg. De weg van de dienstbaarheid en de naastenliefde. Het gaat om de koninklijke weg van de geweldloosheid en de onderlinge zorg. Zo kunnen wij metterdaad het gezag van Jezus in ons leven erkennen. Zo kunnen wij tonen dat Christus onze koning is.

Maagdenwijdingen: religieus leven midden in de samenleving

Begin deze maand mocht ik in de Sint Jan zes diakens wijden. Afgelopen zondag was er weer een wijdingsfeest in de kathedraal. Nu ontvingen twee vrouwen, Jessica van Beuningen en Petra van Esch, de maagdenwijding. De meeste katholieken zijn bekend met diaken- en priesterwijdingen. Veel minder is dat het geval met het fenomeen maagdenwijding. Toch behoort de maagdenwijding tot een van de oudste roepingen binnen onze Kerk. Al in de vroege Kerk hebben vrouwen zich zó verbonden met Christus, dat zij van een huwelijk afzagen. Een aantal van hen ontving ook een wijding. Na het Tweede Vaticaanse Concilie (1962-1965) heeft de maagdenwijding binnen de Kerk weer meer bekendheid gekregen. Wereldwijd ontvingen meer dan 5000 vrouwen deze wijding.

In onze cultuur roept deze wijding bij niet weinigen vragen op. Zoals trouwens ook de celibaatsbelofte van priesters. Wij leven immers in een samenleving met veel nadruk op lichamelijke en seksualiteit. Toch zijn er ook vandaag vrouwen die zich helemaal willen verbinden aan Christus en van een huwelijk afzien. Zij zien zich als *bruid van Christus*. Vrouwen die de maagdenwijding ontvangen moeten wij onderscheiden van religieuzen in een kloostergemeenschap. Deze vrouwen voelen zich niet geroepen tot het kloosterleven. Zij leven midden in de samenleving en willen vanuit een eigen woon- en leefsituatie dienstbaar zijn aan God en zijn Kerk. Deze roeping is overigens wel persoonlijk maar niet individualistisch. De godgewijde maagden van ons bisdom steunen elkaar en hebben een band met mij als bisschop. Samen met de andere gelovigen vormen zij het ene Lichaam van Christus.

Wijdingen op Christus Koning

Niet voor niets heb ik op het hoogfeest van Christus Koning Jessica en Petra de maagdenwijding toegediend. Want beide vrouwen krijgen door de wijding een bijzondere band met Christus als bruidegom. Ondanks alle coronabeperkingen was de maagdenwijding een feestelijk gebeuren. Ik zag twee gelukkige en diepgelovige vrouwen die na jaren van gebed en veel gesprekken deze bijzondere wijding mochten ontvangen. Jessica en Petra ontvingen veelzeggende symbolen: een sluier en een ring. De sluier kan worden gezien als een teken van toewijding aan Christus en van Zijn bescherming. En de ring als teken van het levensverbond met de Heer. Jessica en Petra ontvingen ook een getijdenboek. De beide vrouwen mogen een spiegel zijn voor ons allen. Twee biddende mensen die Christus willen dienen en vanuit Zijn vrede en solidariteit dienstbaar willen leven. Ik hoop en verwacht dat Jessica en Petra, als religieuze vrouwen midden in onze samenleving, een teken zijn van de presentie van Christus in de wereld van vandaag. Hopelijk is hun gebed vruchtbaar voor heel ons bisdom.

Mgr. dr. Gerard de Korte